

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์
Weekly Epidemiological Surveillance Report, Thailand

ปีที่ 41 ฉบับที่ 13 : 9 เมษายน 2553

Volume 41 Number 13 : April 9, 2010

สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข / Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health

ข่าวกรองเตือนภัยการตกน้ำ จมน้ำ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2547-2551 (Intelligence of Submersion Injury, Thailand, 2004-2008)

✉ pensri@health.moph.go.th

เพ็ญศรี จิตรนันททรัพย์

กลุ่มโรคระบาดวิทยาโรคไม่ติดต่อ สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค

สถานการณ์ และปัจจัยเสี่ยงของการตกน้ำ จมน้ำในประเทศไทย

การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการจมน้ำ เป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทย โดยมีแนวโน้มการเสียชีวิตสูงต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 แม้ว่าหลังจากปี พ.ศ. 2550 อัตราตายลดลงเล็กน้อย (รูปที่ 1) แต่ปัญหาการเสียชีวิตจากการจมน้ำยังคงสูง พบอัตราตายสูงเป็นหนึ่งในด้านอันดับแรกของการเสียชีวิตจากการบาดเจ็บด้วยสาเหตุภายนอก (รูปที่ 2) พบผู้บาดเจ็บจำนวน 8,000-9,000 ราย ต่อปี และเสียชีวิต 2,000 – 2,500 ราย ต่อปี จากข้อมูลการบาดเจ็บ 19 สาเหตุ ในปี พ.ศ. 2551 พบอัตราตายจากการตกน้ำ จมน้ำ สูงเป็นอันดับที่ 4 (3.46 ต่อประชากรแสนคน) รองจาก อุบัติเหตุการขนส่ง (18.49 ต่อประชากรแสนคน) การถูกทำร้าย (4.26 ต่อประชากรแสนคน) และทำร้ายตัวเอง (3.54 ต่อประชากรแสนคน) โดยมีรายงานจำนวนการบาดเจ็บจากการตกน้ำ/จมน้ำ 9,148 ราย เสียชีวิต 2,239 ราย คิดเป็นอัตราการบาดเจ็บ 14.47 ต่อประชากรแสนคน อัตราตาย 3.46 ต่อประชากรแสนคน ยังพบว่า เป็นสาเหตุอันดับหนึ่งที่มีอัตราป่วยตายสูงสุด ร้อยละ 24.48 สูงกว่า ทำร้ายตัวเอง ร้อยละ 6.62 การถูกทำร้าย ร้อยละ 1.45 และอุบัติเหตุการขนส่ง ร้อยละ 1.38

การจมน้ำเป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตในทุกกลุ่มอายุ รองจาก อุบัติเหตุการขนส่ง การถูกทำร้าย การพลัดตก-หกล้ม การ

ทำร้ายตัวเอง ซึ่งจากข้อมูลผู้บาดเจ็บรุนแรงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลหรือเข้า 28 แห่ง ในระยะ 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2547- 2551 พบว่า มีจำนวนผู้บาดเจ็บรุนแรงจากการตกน้ำ จมน้ำ 2,965 ราย เสียชีวิต 1,383 ราย อัตราตายสูงถึง ร้อยละ 46.64 โดยเฉพาะกลุ่มเด็กต่ำกว่า 15 ปี โดยพบเด็กอายุ 1- 4 ปี จมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตเป็นอันดับที่ 1 สูงกว่าอุบัติเหตุการขนส่ง เด็กกลุ่มอายุ 5-9 ปี และกลุ่มอายุ 10-14 ปี จมน้ำเสียชีวิต อันดับที่ 2 รองจากอุบัติเหตุการขนส่ง ในขณะที่เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี และ กลุ่มอายุ 15-19 ปี จมน้ำเสียชีวิต อันดับที่ 4 และ กลุ่มอายุ 20 ปีขึ้นไป จมน้ำเสียชีวิต อันดับที่ 5 (ตารางที่ 1)

กลุ่มอายุ ผู้บาดเจ็บพบในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีสูงสุด ร้อยละ 58.79 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 15-44 ปี ร้อยละ 25.56 และ อายุ 45 ปีขึ้นไป ร้อยละ 15.75 ในเด็กต่ำกว่า 15 ปี พบบาดเจ็บสูงในกลุ่มอายุ 1-4 ปี ร้อยละ 26.0 รองลงมา อายุ 5-9 ปี ร้อยละ 20.44 อายุ 10-14 ปี ร้อยละ 10.59 และ เด็กต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 1.75

ผู้เสียชีวิตจากการจมน้ำเป็นเด็กอายุ ต่ำกว่า 15 ปีสูงสุด (ร้อยละ 52.47) ซึ่งเป็นเด็ก 1-4 ปีสูงสุด ร้อยละ 20.53 รองลงมา อายุ 5-9 ปี ร้อยละ 19.28 อายุ 10-14 ปี ร้อยละ 11.41 และเด็กต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 1.25

สารบัญ

◆ ข่าวกรองเตือนภัยการตกน้ำ จมน้ำ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2547 - 2551	193
◆ การสอบสวนการระบาดของโรคมือ เท้า ปาก ในโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่งเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552	197
◆ สรุปการตรวจสอบข่าวการระบาดของโรคในรอบสัปดาห์ที่ 13 ระหว่างวันที่ 28 มีนาคม – 3 เมษายน 2553	202
◆ ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาเร่งด่วนประจำสัปดาห์ที่ 13 ระหว่างวันที่ 28 มีนาคม – 3 เมษายน 2553	203

วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์

1. เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลรายงานเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ได้ตรวจสอบและแก้ไขหากถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. เพื่อวิเคราะห์และรายงานสถานการณ์โรคที่เป็นปัจจุบัน ทั้งใน และต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นสื่อกลางในการนำเสนอผลการสอบสวนโรค หรือ ศึกษาวิจัยที่สำคัญและเป็นปัจจุบัน
4. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานทางระบาดวิทยาและสาธารณสุข

คณะที่ปรึกษา

นายแพทย์สุชาติ เจตนเสน นายแพทย์ประยูร กุณาศ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ
นายแพทย์วิรัช จายนียโยธิน นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์
นายสัตวแพทย์ประวีทย์ ชุมเกษียร นายองอาจ เจริญสุข

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : นายแพทย์ภาสกร อัครเสวี

บรรณาธิการประจำฉบับ : สิริลักษณ์ รังสีวงศ์
บริมาศ ศักดิ์ศิริสัมพันธ์

บรรณาธิการวิชาการ : แพทย์หญิงพิมพ์ภา เตชะกมลสุข
นายแพทย์ธราวิทย์ อุปพงษ์

กองบรรณาธิการ

บริมาศ ศักดิ์ศิริสัมพันธ์ สิริลักษณ์ รังสีวงศ์ พงษ์ศิริ วัฒนาสุรกิตต์
กรรณิการ์ หมอนพั้งเทียม อรพรรณ สุภาพ

ฝ่ายข้อมูล

ลัดดา ลิขิตยิ่งวรา น.สพ.วีรศักดิ์ ชักนำ
สมาน สมบูรณ์จินันท์ สมเจตน์ ตั้งเจริญศิลป์
กนกทิพย์ ทิพย์รัตน์ ประเวศน์ เข้มชื่น

ฝ่ายจัดส่ง : พูนทรัพย์ เปี่ยมณี เชิดชัย ดาราแจ้ง

ฝ่ายศิลป์ : ประมวล ทุมพงษ์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ : บริมาศ ศักดิ์ศิริสัมพันธ์ ฌมยา พุกกะนันทน์

เพศ ผู้บาดเจ็บเป็นชายมากกว่าหญิง อัตราส่วนชายต่อหญิง เท่ากับ 2.3 : 1 และผู้เสียชีวิตเป็นชายมากกว่าหญิง อัตราส่วนชายต่อหญิง เท่ากับ 2.5 : 1

สถานที่เกิดเหตุ อยู่ในบ้านและบริเวณบ้าน (ร้อยละ 29.50) รองลงมา ได้แก่ นาไร่ สวน (ร้อยละ 15.47) สถานศึกษา (ร้อยละ 2.58) และบริเวณอื่น (ร้อยละ 52.44)

ประเภทของแหล่งน้ำที่เกิดเหตุ เป็น แหล่งน้ำธรรมชาติ ร้อยละ 66.60 สระว่ายน้ำ ร้อยละ 7.71 ถึงอาบน้ำ ร้อยละ 4.31 และ แหล่งน้ำอื่น ร้อยละ 21.88

การจมน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ เกิดเหตุสูงสุดใน คลอง แม่น้ำ และบริเวณชายหาด (ร้อยละ 59.75) รองลงมา ในบ้านและบริเวณบ้าน (ร้อยละ 20.89) นาไร่ สวน (ร้อยละ 16.96) สถานศึกษา (ร้อยละ 2.18)

ในขณะที่การจมน้ำในสระว่ายน้ำ เกิดเหตุ อยู่ในบ้านและบริเวณบ้าน (ร้อยละ 32.08) นาไร่ สวน (ร้อยละ 9.43) สถานศึกษา (ร้อยละ 8.18) สถานที่ขายสินค้าและบริการ (ร้อยละ 6.29) สนามกีฬาสาธารณะ (ร้อยละ 5.66)

การจมน้ำในถึงอาบน้ำ ส่วนใหญ่เกิดในบ้าน และบริเวณบ้าน (ร้อยละ 87.67)

และเมื่อเปรียบเทียบการจมน้ำในแต่ละกลุ่มอายุตามประเภทของแหล่งน้ำ พบว่า ทุกกลุ่มอายุ จมน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติสูงสุด สูงกว่าแหล่งน้ำอื่น ๆ โดยเฉพาะอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จนถึงกลุ่มผู้ใหญ่ สูงสุดในกลุ่มอายุ 10-14 ปี รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 15-19 ปี, 5-9 ปี และ 20 ปีขึ้นไป

การจมน้ำในถึงอาบน้ำสูงในกลุ่มอายุ ต่ำกว่า 1 ปี และการจมน้ำในสระว่ายน้ำสูงในกลุ่มอายุ 5-9 ปี และ 10-14 ปี (รูปที่ 4)

ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ เดือนที่เกิดเหตุสูงช่วงแรก ระหว่าง มีนาคม-พฤษภาคม ช่วงหลัง กันยายน - พฤศจิกายน ซึ่งตรงกับช่วงปิดเทอม เทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลลอยกระทง และเดือนที่มีผู้บาดเจ็บสูง คือ เดือนมีนาคม - เมษายน (รูปที่ 5)

เวลาเกิดเหตุสูงพบมากหลังเที่ยงวันถึงเย็น (เวลา 12.00 - 18.00 น.) ร้อยละ 58.20 เกิดเหตุสูงสุดเวลา 15.00 - 18.00 น. ร้อยละ 25.57 และ 12.00-15.00 น. ร้อยละ 32.63 วันอาทิตย์เป็นวันที่เกิดเหตุสูงสุด รองลงมาเป็น วันเสาร์ วันศุกร์ โดยช่วงวันหยุด วันเสาร์และอาทิตย์เกิดเหตุ ร้อยละ 38 สูงกว่าวันธรรมดา

การดื่มแอลกอฮอล์ ผู้บาดเจ็บจากการจมน้ำ มีการดื่มถึงร้อยละ 11.08 พบว่าในจำนวนผู้บาดเจ็บทั้งหมดที่ดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 20 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 95.67) กลุ่มอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 2.79 และมีเด็กต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 1.55 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายถึงร้อยละ 89.52

ประชาสัมพันธ์

เรียน สมาชิก wesr ทุกท่าน

สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับ ASEAN Plus Three Countries ในการเผยแพร่ข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ของ ASEAN+3 (www.aseanplus3-aid.info) เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านโรคอุบัติใหม่ การระบาดของประเทศไทย จิวขอสัญญาสมาชิกทุกท่าน หากมีผลงานต้องการเผยแพร่ เช่น การสอบสวนโรคระบาด เป็น Abstract / ไฟล์ฉบับสมบูรณ์ (** ตัวอย่างภาษาอังกฤษทั้งหมด**) ในรายงานมีแผนภูมิ/กราฟรูปภาพได้ (แบบไฟล์ต้นฉบับภาษาไทยมาด้วยได้)

*****กรุณาส่งไปที่อีเมล borworn67@yahoo.com *****

โดยใส่ Subject อีเมลล์ว่า: For ASEAN publishing เพื่อผู้รับผิดชอบจะได้คัดลอกผลงานของท่านไปเผยแพร่ในหมู่ประเทศอาเซียนต่อไป

การเข้าถึงการรักษาพยาบาล พบว่ามีผู้บาดเจ็บส่งต่อมาจากสถานบริการอื่น ร้อยละ 47.13 ซึ่งส่วนใหญ่มาจากสถานพยาบาลนอกจังหวัด ร้อยละ 94 และผู้บาดเจ็บรุนแรงมาโรงพยาบาลโดยตรง (ไม่ส่งต่อจากโรงพยาบาลอื่น) มีผู้นำส่ง ร้อยละ 80 นำส่งโดยหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ร้อยละ 4 ดำรวจทหาร ร้อยละ 26.36 มูลนิธิ ร้อยละ 2.3 ญาติ ร้อยละ 44.5

พบว่ามีผู้บาดเจ็บอายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 57 ส่งต่อมาจากสถานบริการอื่น ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 94 มาจากสถานพยาบาลนอก และ ผู้บาดเจ็บรุนแรงมาโรงพยาบาลโดยตรง มีผู้นำส่ง ร้อยละ 80 นำส่งโดยหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ร้อยละ 4 ดำรวจทหาร ร้อยละ 14 มูลนิธิ ร้อยละ 4 และ ญาติ ร้อยละ 56

ทั้งผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิตส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในพื้นที่เกิดเหตุ ร้อยละ 88 ในจำนวนผู้เสียชีวิตทั้งหมด พบว่า ตายก่อนถึงโรงพยาบาล ร้อยละ 50 และตายขณะรักษาในโรงพยาบาลร้อยละ 50 ในขณะที่ผู้บาดเจ็บรุนแรงที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาล (admit) เสียชีวิตร้อยละ 31.5

สรุป

กลุ่มเสี่ยงต่อการจมน้ำ คือ เด็กต่ำกว่า 15 ปี และอัตราการเสียชีวิตของผู้บาดเจ็บรุนแรงจากการจมน้ำสูงถึงร้อยละ 50

ช่วงเวลาที่พบว่ามีอาการจมน้ำสูง คือ ช่วงฤดูร้อน และปิดภาคเรียนของเด็ก วันหยุดโดยเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์ ช่วงบ่ายถึงเย็น เวลา 12.00 – 18.00 น

พื้นที่เสี่ยงต่อ การจมน้ำ คือ แหล่งน้ำ ในบ้าน รอบ ๆ บ้าน ละแวกบ้านและในชุมชน และ แหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภูมิลำเนาผู้บาดเจ็บ และผู้เสียชีวิต อาศัยอยู่

แหล่งน้ำในบ้าน เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการจมน้ำ ของเด็กแรกเกิดถึง 3 ปี เช่น ถังน้ำ กาละมัง อ่างอาบน้ำ อ่างเลี้ยงปลา อ่างบัว โถงที่ นั่งซักโครก สระว่ายน้ำพลาสติก กระตักน้ำ หรือภาชนะเก็บ ถักน้ำ ต่าง ๆ ภายในบ้าน

แหล่งน้ำรอบ ๆ บ้าน ละแวกบ้าน และชุมชน เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการจมน้ำ เด็กตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป เช่น แอ่งน้ำใต้ถุนบ้าน แอ่งน้ำขัง ร่องน้ำ คูน้ำ บ่อน้ำ บ่อเลี้ยงปลา บ่อเลี้ยงกุ้ง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร แม่น้ำ ลำคลอง หนองบึง ชายทะเล

แหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น คลอง ทะเลสาบ แม่น้ำ บริเวณชายหาด และ แหล่งน้ำที่เกิดขึ้นภายหลัง เช่น บ่อน้ำ บ่อเลี้ยงสัตว์ สระน้ำ ฝาย ร่องน้ำ ท่อระบายน้ำ

ข้อเสนอแนะในการป้องกันการจมน้ำของเด็ก

1. การดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด มีส่วนสำคัญในการป้องกันการจมน้ำ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก ควรให้การดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดไม่คลาดสายตา ทั้งขณะอยู่ในแหล่งน้ำหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำ ไม่ว่าจะเด็ก

เล็กวัยเตาะแตะ หรือเด็กโต ไม่ควรอนุญาตให้เด็กไปเล่นน้ำ ว่ายน้ำ ในแหล่งน้ำที่ไม่คุ้นเคย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 3 ขวบ แม้จะเป็นช่วงเวลาเพียงชั่วขณะ ไม่ปล่อยให้เฝ้าตามลำพัง ขณะอาบน้ำ เล่นน้ำ

2. การสอนเด็กให้ว่ายน้ำ หรือ ใช้ชูชีพในการเล่นน้ำ ฝึกฝนให้ว่ายน้ำเป็น มีทักษะในการเอาชีวิตรอด เรียนรู้อันตรายจากการจมน้ำ รู้จักวิธีการช่วยเหลือคนจมน้ำอย่างถูกวิธี เล่นกีฬาทางน้ำ หรือ การเดินทางสัญจรทางน้ำ การท่องเที่ยวทางน้ำ อย่างปลอดภัย รู้จักใส่เสื้อชูชีพ

3. การจัดการดูแลสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กให้ปลอดภัย ได้แก่ การปิดประตูห้องน้ำให้สนิททุกครั้งหลังจากใช้งาน ปิดฝาภาชนะเก็บกักน้ำอย่างมิดชิด ไม่ดักน้ำใส่ถัง หรือภาชนะตั้งทิ้งไว้ หรือที่ที่มีน้ำขัง แม้ระดับน้ำมีความลึกเพียง 1-2 นิ้ว เด็กมีโอกาสจมน้ำได้ทุกนาที เด็กไม่มีความกลัวหรือเข้าใจถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากแหล่งน้ำ และไม่สามารถช่วยเหลือตนเองให้ปลอดภัยได้ เมื่อตกลงไป จัดทำรั้วกั้นบ่อน้ำ สระน้ำภายในบ้าน และไม่วางของเล่นบริเวณรอบสระน้ำ รวมทั้งจำกัดพื้นที่ในการเล่นของเด็ก หรือมีการระมัดระวังในการจอดเรือพายทิ้งไว้ในแหล่งน้ำ ทำให้เด็กสามารถเข้าไปพายเรือ หรือเล่นน้ำได้ตามลำพังโดยไม่ตระหนักรู้ถึงอันตรายที่เกิดขึ้น

ชุมชนที่มีแหล่งน้ำเปิด หรือแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีเป็นอันตราย หรือเป็นพื้นที่เสี่ยง สูงชัน น้ำลึก น้ำวน น้ำเชี่ยว เคยมีคนจมน้ำเสียชีวิต หรือบริเวณริมทะเลที่เคยเกิดกระแสน้ำคลื่นดูด (Rip current) ต้องมีป้ายเตือนถึงอันตรายของพื้นที่เสี่ยง ๆ ซึ่งการป้องกันการจมน้ำในเด็กจะสำเร็จได้ ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเด็ก เพื่อนบ้าน โรงเรียน ชุมชน และ เครือข่ายทั้งภาครัฐ และเอกชนในการประสานความร่วมมือกันในการเฝ้าระวัง และ แก้ไขปัญหา เพื่อลดการเสียชีวิตจากจมน้ำของเด็กไทย

กิตติกรรมประกาศ

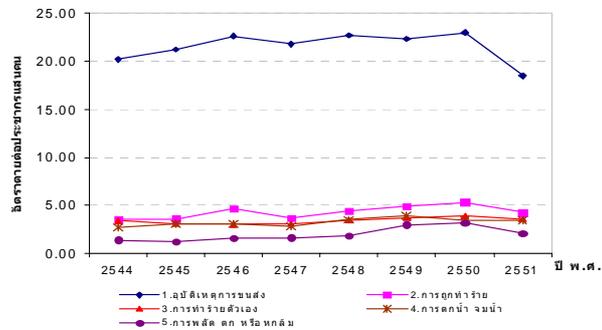
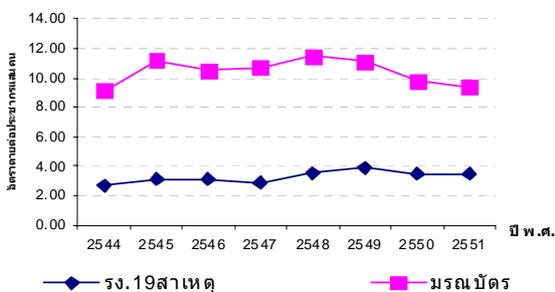
ขอขอบคุณ เครือข่ายเฝ้าระวังการบาดเจ็บ จาก โรงพยาบาล และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในการรายงานการบาดเจ็บ ทำให้สามารถรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลการบาดเจ็บในภาพรวมในระดับประเทศ

เอกสารอ้างอิง

1. อรพิน ทรัพย์สัน, ทรัพย์พร ปัญจจารุ, นิพิท ไชยธรรม, พยุง วรรณ-พินทุ, บรรณาธิการ. สถิติสาธารณสุข พ.ศ. 2551.
2. สำนักกระบาดวิทยา. รายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บ ระดับชาติ พ.ศ. 2547-2551.
3. สำนักกระบาดวิทยา. รายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บ 19 สาเหตุ พ.ศ. 2547-2551.

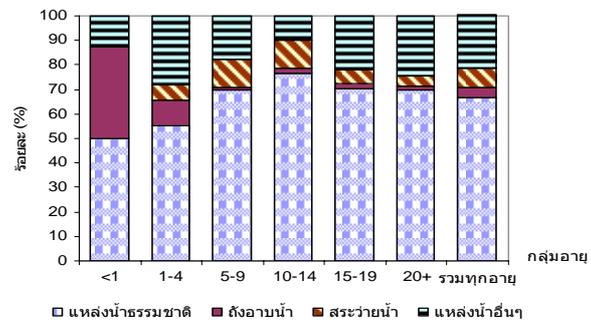
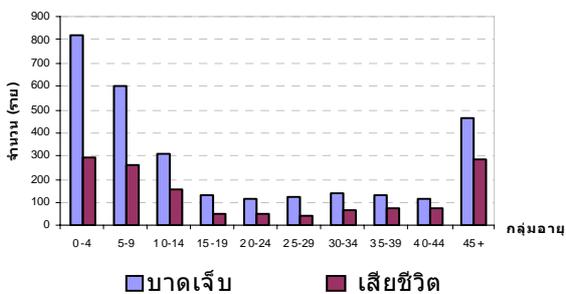
ตารางที่ 1 สาเหตุการตายจากบาดเจ็บด้วยสาเหตุภายนอก 5 อันดับแรก ปี พ.ศ.2547-2551

กลุ่มอายุ	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
ต่ำกว่า 1 ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การถูกทำร้าย	การพลัด ตก หรือ หลกั้ม	การดกน้ำ จมน้ำ	สัมผัสกระแสไฟฟ้า รังสีและอุณหภูมิ
1-4 ปี	การดกน้ำ จมน้ำ	อุบัติเหตุการขนส่ง	การพลัด ตก หรือ หลกั้ม	การสัมผัสแรง เชิงกลวัตถุสิ่งของ	สัมผัสกระแสไฟฟ้า รังสีและอุณหภูมิ
5-9 ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การดกน้ำ จมน้ำ	การพลัด ตก หรือ หลกั้ม	การสัมผัสแรง เชิงกลวัตถุสิ่งของ	การถูกทำร้าย
10-14 ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การดกน้ำ จมน้ำ	การถูกทำร้าย	การสัมผัสแรง เชิงกลวัตถุสิ่งของ	การพลัด ตก หรือ หลกั้ม
15-19 ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การถูกทำร้าย	การทำร้ายตัวเอง	การดกน้ำ จมน้ำ	การสัมผัสแรงเชิงกล วัตถุสิ่งของ
20+ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การพลัด ตก หรือ หลกั้ม	การถูกทำร้าย	การทำร้ายตัวเอง	การดกน้ำ จมน้ำ
รวมทุกกลุ่มอายุ	อุบัติเหตุการขนส่ง	การถูกทำร้าย	การพลัด ตก หรือ หลกั้ม	การทำร้ายตัวเอง	การดกน้ำ จมน้ำ

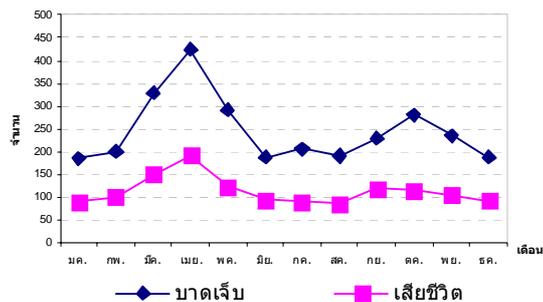
รูปที่ 1 อัตราตายต่อประชากรแสนคนจากการจมน้ำ ตกน้ำ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2544-2551

รูปที่ 2 อัตราตายต่อประชากรแสนคน จากสาเหตุการบาดเจ็บ 5 อันดับแรก ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2544-2551

รูปที่ 3 จำนวนผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิตจากการดกน้ำ จมน้ำ ปี พ.ศ. 2547-2551

รูปที่ 4 ร้อยละของการจมน้ำจำแนกตามประเภทแหล่งน้ำในแต่ละกลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2547-2551

รูปที่ 5 จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากการดกน้ำ จมน้ำ จำแนกรายเดือน ปี พ.ศ. 2547-2551